

Sygn. akt: X U 2113/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 grudnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Katowicach

X Wydział Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSO Barbara Reszczyńska - Łoboda</i>
Sędziowie/Ławnicy:	
Protokolant:	<i>Anna Borkowska</i>

po rozpoznaniu w dniu 28 listopada 2014 roku w Katowicach

odwołania **A. T. (A. T.)**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

z dnia 9 maja 2013 roku

Nr: (...)

w sprawie **A. T. (A. T.)**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o prawo do emerytury górniczej

oddala odwołanie

SSO B. Ł.

(Przewodniczący)

Sygn. akt: **XU 2113/13**

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 9 maja 2013r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. odmówił ubezpieczonemu A. T. (T.) prawa do emerytury górniczej z art. 50 a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych uznając, że ubezpieczony nie udowodnił wymaganego 25 – letniego okresu pracy górniczej, a jedynie 11 lat, 4 miesiące i 8 dni pracy górniczej o jakiej mowa w art. 50c ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Od decyzji tej ubezpieczony, reprezentowany przez pełnomocnika radcę prawnego A. M., wniósł odwołanie domagając się zmiany zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie mu prawa do emerytury górniczej oraz zasądzenie kosztów postępowania wg norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Domagał się uwzględnienia do pracy górniczej okresu jego pracy od dnia 30 maja 1995r. do dnia 28 maja 2013r. kiedy wykonywał pracę odpowiadającą stanowisku dozoru ruchu oraz kierownictwu dozoru kopalń podziemnych zakładów górniczych wydobywających węgiel kamienny będąc zastępcą prezesa w zarządach (...) S. A. i (...) S. A. zatrudnionym na podstawie umowy o pracę oraz kontraktów menadżerskich. Podkreślał, że od dnia 1 września 1995r. do dnia 28 maja 2013r. był też członkiem drużyny ratowniczej (...) S. A. – specjalistą spełniającym wymagania przewidziane w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 12 czerwca 2002r. i faktycznie pracę górniczą w charakterze członka drużyny ratowniczej wykonywał. Wniósł o przeprowadzenie dowodów z zeznań świadków P. C. (1), C. K. (1), S. T. (1) i Z. R. (1) oraz zeznań ubezpieczonego w charakterze strony na okoliczność charakteru pracy w spornych okresach.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podtrzymał stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji, wnosząc o oddalenie odwołania ubezpieczonego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony A. T. (ur. (...)) w dniu 15 kwietnia 2013r. wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o ustalenie uprawnień do emerytury górniczej.

Do wniosku emerytalnego ubezpieczony załączył kopię świadectwa z dnia 27 lipca 1995r. wydanego przez Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego nr rej 35 potwierdzającego uzyskanie kwalifikacji kierownika ruchu podziemnego zakładu górniczego wydobywającego węgiel kamienny (k. 29 a.e.) oraz zaświadczenia z dnia 19 listopada 2007r. wystawionego przez Prezesa Zarządu (...) S.A. w B. potwierdzającego, iż od dnia 1 września 1995r. jest on członkiem drużyny ratowniczej (...) jako specjalista (k. 35 a.e.).

Decyzją z dnia 9 maja 2013r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury górniczej z art. 50 a ustawy o emeryturach i rentach z FUS z tej przyczyny, iż ubezpieczony nie udowodnił w jego ocenie 25 lat pracy górniczej. Wskazał, że łączny okres zaliczony do ustalenia prawa do górniczej emerytury wynosi 11 lat, 4 miesiące i 8 dni (k. 63 a.e.).

Ubezpieczony w toku postępowania odwoławczego domagał się zaliczenia do okresów pracy górniczej okresów od dnia 30 maja 1995r. do dnia 28 maja 2013r. podnosząc, że faktycznie wykonywał prace odpowiadającą stanowisku dozoru ruchu oraz kierownictwa ruchu kopalń (jako zastępca prezesa w zarządach Rudzkiej Spółki (...)) oraz był od dnia 1 września 1995r. do dnia 28 maja 2013r. członkiem drużyny ratowniczej (...) S.A. – specjalistą spełniającym wymogi rozporządzenia z dnia 12 czerwca 2002r. i faktycznie prace górniczą w charakterze członka drużyny ratowniczej wykonywał.

Analizując zasadność roszczeń ubezpieczonego Sąd ustalił, że w okresie od dnia 1 października 1977r. do dnia 12 marca 1982r. odbył on studia dzienne na Akademii (...) w K. i uzyskał tytuł magistra inżyniera górnika.

Następnie w okresie od dnia 14 maja 1982r. do dnia 31 grudnia 1982r. zatrudniony był w Głównym Instytucie Górnictwa w K. na stanowiskach stażysty i inżyniera górnika.

W okresie od dnia 4 stycznia 1983r. do dnia 1 września 1983r. ubezpieczony był zatrudniony w KWK (...) na stanowiskach:

4 stycznia 1983r.- 1 września 1983r. – nadgórnik p.z.

2 września 1983r.- 28 sierpnia 1984r. – służba wojskowa (przeszkolenie)

Od dnia 10 września 1984r. do dnia 30 czerwca 1993r. był zatrudniony w KWK (...) na stanowiskach:

10 września 1984r. – 30 czerwca 1985r. – nadgórnik p.z.

1 lipca 1985r. - 30 listopada 1985r. – sztygar zmianowy p.z.

1 grudnia 1985r. – 31 marca 1989r. – sztygar oddziałowy p.z.

1 kwietnia 1989r.- 1 lutego 1990r.- nadsztygar górniczy p.z.

2 lutego 1990r.- 10 lutego 1992r.- Kierownik Robót (...)

11 lutego 1992r.-30 czerwca 1993r. – Naczelny Inżynier Kopalni

Z kolei w okresie od dnia 1 lipca 1993r. do dnia 7 marca 1999r. był zatrudniony w (...) S.A. w R. na podstawie umowy o pracę na stanowiskach:

1 lipca 1993r. – 18 kwietnia 1994r. – Naczelny Inżynier KWK (...) p.z.

19 kwietnia 1994r.- 29 maja 1995r. – Dyrektor KWK (...) p.z.

30 maja 1995r.- 7 marca 1999r. – Zastępca Prezesa Zarządu p.z.

W okresie od dnia 8 marca 1999r. do dnia 11 września 2000r. pracował w (...) S.A. w R. na podstawie umowy menadżerskiej na zasadzie umowy zlecenia jako członek zarządu – wiceprezes zarządu Rudzkiej Spółki (...).

W maju 1995r. ubezpieczony został wiceprezesem zarządu w Rudzkiej Spółce (...). Jak wyjaśnił ubezpieczony na rozprawie w dniu 20 listopada 2013. (k. 23 – 24 a.s.) w Rudzkiej Spółce (...) podlegało mu Biuro Restrukturyzacji i (...), następnie Biuro Restrukturyzacji. Biuro to zajmowało się organizacją i nadzorem spółki w zakresie restrukturyzacji majątkowej a także polityką zatrudnieniową, w zakresie przemieszczeń pracowników w związku z restrukturyzacją, analizą potrzeb inwestycyjnych i prowadzeniem nadzoru nad działalnością inwestycyjną kopalń, łączeniem i likwidacją kopalń, postępowaniem technicznym i racjonalizacją, ochroną środowiska. Ubezpieczony w ramach swoich zadań likwidował kopalnię (...) i łączył kopalnię (...) z Kopalnią (...). Likwidacja i łączenie kopalń stanowiło kilkumiesięczny proces wymagający przygotowania stosownej dokumentacji, w tym górniczej, przekazania pod nowego użytkownika majątku powierzchniowego i dołowego. W ramach inwestycji ubezpieczony z pomocą podległych mu pracowników przygotowywał dokumentację, następnie się udawał na miejsce otwieranego frontu robót i na tej podstawie dokonywano później odbioru robót. Na kopalniach na których inwestycje były realizowane także były komórki inwestycyjne (np. w Rudzkiej Spółce (...)) było dwóch inspektorów dołowych do spraw inwestycji, którzy podlegali ubezpieczonemu). Proces decyzyjny był w rękach członka zarządu czyli ubezpieczonego, natomiast proces kontroli inwestycji ciążył na inspektorach, za który ubezpieczony odpowiadał (zeznania świadka Z. R. na rozprawie w dniu 2 lipca 2014r. k. 63 - 65 a.s.).

W okresie od dnia 18 sierpnia 2000r. do dnia 22 maja 2001r. ubezpieczony pracował w (...) S.A. w J. na podstawie umowy menadżerskiej na zasadzie umowy zlecenia jako Członek Zarządu – Wiceprezes Zarządu (...) S.A.

Od dnia 23 maja 2001r. do dnia 30 listopada 2011r. pracował w (...) S.A. w J. na podstawie umowy menadżerskiej na zasadzie umowy o pracę na stanowisku Zastępcy Prezesa Zarządu (...) S.A., Dyrektora Biura Produkcji p.z. , Zastępcy Prezesa Zarządu ds. (...) p.z. , przy czym na zajmowanym stanowisku wymagane były kwalifikacje inżyniera w zakresie górnictwa.

Sądowi wiadomym jest z urzędu (vide akta sprawy tut. Sądu sygn. akt XU 344/12), iż odwołujący się został wpisany do Centralnej Ewidencji i (...) Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej - z datą rozpoczęcia działalności od dnia 1 grudnia 2011r. Jako przeważający rodzaj działalności wpisano „pozostałe doradztwo w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej i zarządzania”. W ramach działalności gospodarczej ubezpieczony zawarł kontrakt menadżerski z (...) S.A. w J. na stanowisku Członka Zarządu Spółki Akcyjnej i od dnia 1 grudnia 2011r.

do dnia 28 maja 2013r. pracował w tej spółce na podstawie umowy menadżerskiej na zasadzie umowy zlecenia jako członek zarządu (...) S.A. – zastępca Prezesa Zarządu ds. (...).

W (...) Spółce (...) ubezpieczony był zastępcą prezesa do spraw technicznych. Taka nazwa pojawiła się formalnie w 2010r. w związku ze zmianami organizacyjnymi, jednakże przez cały okres pracy w (...) Spółce (...) zajmował się sprawami technicznymi, a w okresie od dnia 18 sierpnia 2000r. do dnia 23 maja 2010r. skarżący był także dyrektorem Biura Produkcji. Poszczególni członkowie zarządu mieli zakres czynności określony w regulaminach zarządu. Podlegały im biura zarządu. Ubezpieczony stał na czele Biura do Spraw Produkcji. Biuro to zajmowało się całokształtem spraw technicznych spółki w zakresie planowania zdolności produkcyjnej kopalń, analizy optymalizacji i właściwego doboru maszyn i urządzeń na kopalniach, w zakresie prowadzenia ruchu i gospodarki złożem, prowadzenia dokumentacji mierniczej, analizą potrzeb inwestycyjnych i nadzorem nad działalnością inwestycyjną, rozwojem kopalń, przygotowaniem planów techniczno – ekonomicznych, zagrożeniami naturalnymi, bezpieczeństwem i higieną pracy, zarządzaniem energią i gospodarką metanem. Tymi zadaniami zajmowały się poszczególne zespoły, którymi w biurze podlegającym ubezpieczonemu były: zespół górniczy, energomaszynowy, mierniczo - geologiczny, do spraw inwestycji, do spraw BHP, do spraw zagrożeń naturalnych. Na czele zespołu stał dyrektor zespołu. Ubezpieczony miał też zastępcę. Ubezpieczony zajmował się całością spraw związanych z produkcją węgla w (...) Spółce (...) począwszy od sfery projektowej, poprzez bieżącą działalność, nadzór, zarządzanie, tworzenie planów techniczno - ekonomicznych i ich realizacją, prowadził bieżący nadzór nad ruchem kopalń, głównie w zakresie zagrożeń naturalnych, bezpieczeństwa. Uczestniczył w akcjach ratowniczych - w pracach sztabu akcji oraz doradzał kierownikowi akcji. Uczestniczył w pracach zespołów zagrożeń naturalnych, które są organizowane w każdej kopalni. Były to narady z pracownikami kopalni, naukowców, czasami z organami nadzoru mające na celu wypracowanie postępowania działania dla kierownika ruchu zakładu. Ubezpieczony zjeżdżał na dół w poszczególnych kopalniach, kontrolując całościowo kopalnie.

Co do zasady ubezpieczony był przełożonym dyrektorów kopalń. Jako prezes do spraw technicznych i dyrektor biura do spraw produkcji uczestniczył w tworzeniu planu wydobywczego (planu techniczno - ekonomicznego - czyli określającego wydobywanie i warunki ekonomiczne), a następnie nadzorował realizację takiego planu. Ubezpieczony jako prezes przynajmniej raz w tygodniu przeprowadzał narady z dyrektorami kopalń. Była to jedna wspólna narada, na którą dyrektorzy przyjeżdżali do spółki. Codziennie ubezpieczony i dyrektor biura do spraw produkcji odbierali telefoniczne raporty bieżące. Ubezpieczony uczestniczył także w naradach technicznych w poszczególnych kopalniach, w których były omawiane wielkość wydobywania, roboty przygotowawcze, inwestycje i ich stan, bezpieczeństwo. Takie narady odbywały się z reguły co kwartał. Ubezpieczony te narady prowadził.

Organizacyjnie dana kopalnia nie ma osobowości prawnej, jest zakładem spółki i dyrektor kopalni musi konsultować swoje decyzje z zarządem spółki. Nie dotyczy to jedynie sytuacji gdy prowadzona jest akcja ratownicza - wtedy kierownikiem tej akcji jest dyrektor kopalni.

Ubezpieczony jako zastępca prezesa do spraw technicznych nawiązywał kontakty z zewnętrznymi kontrahentami - świadczącymi usługi, dostarczającymi urządzenia, maszyny, materiały, które wykorzystują kopalnie oraz z instytucjami (...), Politechnika, (...).

Ubezpieczony brał udział w zespołach do spraw zagrożeń naturalnych np. komisjach metanowych, wodnych, do spraw tępaków. Takiemu zespołowi przewodniczył kierownik ruchu zakładu lub jego zastępca (dyrektor główny lub jego zastępca), z udziałem dyrektora biura produkcji (...).

- zeznania ubezpieczonego na rozprawie 20 listopada 2013. (k. 24 a.s.), zeznania świadka A. H. na rozprawie w dniu 28 listopada 2014r. (k. 87 – 88 a.s.), zeznania świadka B. J. na rozprawie w dniu 28 listopada 2014r. (k. 90 - 92 a.s.).

Ilość zjazdów pod ziemię w poszczególnych kopalniach obydwu spółek była determinowana potrzebą – aktualną sytuacją. Ubezpieczony nie miał formalnie określonej ilości zjazdów pod ziemię. Zjazdy ubezpieczonego były

odnotowywane w księdze zjazdów gości, a nie kierownictwa danej kopalni (zeznania ubezpieczonego na rozprawie 20 listopada 2013. - k. 24 a.s., zeznania świadka P. C. na rozprawie w dniu 2 lipca 2014r. – k. 57 a.s.).

Ubezpieczony poza pełnieniem funkcji w zarządach spółek węglowych od dnia 1 września 1995r. był członkiem drużyny ratowniczej (...) S.A. w B. jako specjalista (świadcstwo z dnia 27 lipca 1995r. wystawione przez Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego – uzyskał kwalifikacje kierownika ruchu podziemnego zakładu górniczego wydobywającego węgiel kamienny). Podczas akcji ratowniczych na kopalniach służył jako doradca, prowadził akcję na powierzchni, a po jej zakończeniu brał udział w oględzinach miejsca zdarzenia (zeznania świadka C. K. – k. 60 a.s., zeznania świadka A. H. - k. 87 – 88 a.s.).

Stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zawarte w aktach emerytalnych ubezpieczonego, zeznania świadków Z. R. (1), P. C. (1), C. K. (1), S. T. (2), A. H. (2), B. J. (2) i zeznania ubezpieczonego w charakterze strony, aktach osobowych ubezpieczonego z okresów pracy w Rudzkiej Spółce (...), a także w oparciu o dokumenty zawarte w aktach emerytalnych świadków C. K. (1), P. C. (1) i S. T. (1) oraz dołączone do odwołania ubezpieczonego.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego nie podlega uwzględnieniu.

Stosownie do regulacji zawartej w art. 50 a ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2009r. nr 153., poz. 1227 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą emerytalną, górnicza emerytura przysługuje pracownikowi, który ukończył 55 lat życia, ma okres pracy górniczej wynoszący łącznie z okresami pracy równorzędnej co najmniej 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 10 lat pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1 oraz nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. Wiek emerytalny wymagany od mężczyzn mających co najmniej 25 lat pracy górniczej i równorzędnej, w tym co najmniej 15 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1, wynosi natomiast 50 lat (art. 50 a ust. 2 ustawy emerytalnej).

Wedle zaś treści art. 50 c ust. 1 ustawy emerytalnej za pracę górniczą uważa się zatrudnienie:

- 1) pod ziemią w kopalniach węgla, rud, kruszców, surowców ogniotrwałych, glin szlachetnych, kaolinów, magnezytów, gipsu, anhydrytu, soli kamiennej i potasowej, fosforytów oraz barytu;
- 2) pod ziemią i przy głębieniu szybów w przedsiębiorstwach budowy kopalń określonych w pkt 1 oraz pod ziemią w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących dla tych kopalń roboty górnicze lub przy budowie szybów;
- 3) pod ziemią w przedsiębiorstwach montażowych, przedsiębiorstwach maszyn górniczych, zakładach naprawczych i innych podmiotach wykonujących dla kopalń określonych w pkt 1 podziemne roboty budowlano-montażowe, roboty przy naprawie maszyn i wdrażaniu nowych urządzeń; pracownikom zatrudnionym w tych przedsiębiorstwach, zakładach i innych podmiotach uznaje się za pracę górniczą te miesiące zatrudnienia, w których co najmniej połowę dniówek roboczych przepracowali pod ziemią;
- 4) na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego przy ręcznym lub zmechanizowanym urabianiu, ładowaniu oraz przewozie nadkładu i złoża, przy pomiarach w zakresie miernictwa górniczego oraz przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych, a także w kopalniach otworowych siarki oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń siarki i węgla brunatnego, na stanowiskach określonych w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki i ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa;
- 5) pod ziemią na stanowiskach dozoru ruchu oraz kierownictwa ruchu kopalń, przedsiębiorstw i innych podmiotów określonych w pkt 1-3, a także w kopalniach siarki i węgla brunatnego oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach, o których mowa w pkt 4, na stanowiskach określonych w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw

gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa i ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego;

6) w charakterze członków drużyn ratowniczych kopalń określonych w pkt 1 i 4, mechaników sprzętu ratowniczego tych drużyn oraz w charakterze ratowników zawodowych w stacjach ratownictwa górniczego;

7) na stanowiskach maszynistów wyciągowych na szybach oraz na stanowiskach sygnalistów na nadszybiach szypów w kopalniach, przedsiębiorstwach i innych podmiotach określonych w pkt 1 i 2;

8) na stanowiskach pracy pod ziemią w nieczynnych kopalniach wymienionych w pkt 1;

9) na stanowiskach instruktorów zawodu w górniczych polach szkoleniowych pod ziemią oraz w kopalniach siarki i węgla brunatnego.

Wedle art. 50 c ust. 2 ustawy emerytalnej za pracę równorzędną z pracą górniczą uważa się:

1) zatrudnienie na stanowiskach wymagających kwalifikacji inżyniera lub technika w zakresie górnictwa w urzędach górniczych, jeżeli zatrudnienie jest związane z wykonywaniem czynności inspekcyjno-technicznych w kopalniach, przedsiębiorstwach i innych podmiotach określonych w ust. 1 pkt 1-4, pod warunkiem uprzedniego przepracowania w kopalniach, przedsiębiorstwach i innych podmiotach określonych w ust. 1 pkt 1-4 co najmniej 10 lat pod ziemią, na odkrywce w kopalniach siarki lub węgla brunatnego, a także w kopalniach otworowych siarki albo na stanowiskach dozoru lub kierownictwa ruchu;

2) zatrudnienie przy innych pracach, nie dłuższe niż 5 lat, do których pracownicy wykonujący prace określone w ust. 1 i w pkt 1 i 2 przeszli w związku z likwidacją kopalni, zakładu górniczego, przedsiębiorstwa lub innego podmiotu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1-4.

Ubezpieczony swe uprawnienia do emerytury górniczej wywodził z treści art. 50 a w związku z art. 50 b ust. 1 pkt 5 i 6 ustawy emerytalnej oraz zarządzenia nr 9 Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 23 grudnia 1994r. w sprawie określenia stanowisk kierownictwa ruchu i dozoru ruchu pod ziemią, w kopalniach siarki i kopalniach węgla brunatnego, na których zatrudnienia uważa się za prace górniczą, wskazując, że od dnia 30 maja 1995r. do dnia 28 maja 2013r. faktycznie wykonywał prace odpowiadającą stanowisku dozoru ruchu oraz kierownictwa ruchu kopalń (jako zastępca prezesa w zarządach Rudzkiej Spółki (...)) oraz od dnia 1 września 1995r. do dnia 28 maja 2013r. był członkiem drużyny ratowniczej (...) S.A. – specjalistą spełniającym wymogi rozporządzenia z dnia 12 czerwca 2002r. i faktycznie prace górniczą w charakterze członka drużyny ratowniczej wykonywał.

Odnosząc się do możliwości zaliczenia na prawo do emerytury górniczej jako okresu pracy górniczej okresu od dnia 1 września 1995r. do dnia 28 maja 2013r. kiedy to był członkiem drużyny ratowniczej (...) S.A. – specjalistą podkreślić należy, że przepis art. 50 c ust. 1 pkt 6 ustawy emerytalnej zalicza do pracy górniczej okresy zatrudnienia w charakterze **członków drużyn** ratowniczych **kopalń** określonych w pkt 1 i 4, mechaników sprzętu ratowniczego tych drużyn oraz w charakterze **ratowników zawodowych** w stacjach ratownictwa górniczego. Ubezpieczony żadnego z tych stanowisk, będąc specjalistą w (...) S.A., nie zajmował - nie był bowiem **członkiem drużyny ratowniczej kopalni** ani też ratownikiem zawodowym w stacji ratownictwa górniczego – a specjalistą. Stąd też brak podstaw do traktowania wyżej wskazanego okresu jako okresu pracy górniczej z art. 50 c ust. 1 pkt 6 ustawy emerytalnej. Okresu tego nie można by było kwalifikować jako pracy górniczej także w oparciu o przepis obowiązującego do dnia 31 grudnia 2006r. art. 36 ust. 1 pkt 6 ustawy emerytalnej.

Rozpatrując roszczenia odwołującego się o zaliczenie do okresów pracy górniczej okresów jego pracy zawodowej od dnia 30 maja 1995r. do dnia 28 maja 2013r., kiedy to pełnił funkcje zastępcy prezesa spółek węglowych, tj. uznania tych okresów za okresy pracy pod ziemią na stanowiskach dozoru ruchu oraz kierownictwa ruchu kopalń, przedsiębiorstw i innych podmiotów określonych w pkt 1-3 ustawy emerytalnej, a także w kopalniach siarki i węgla brunatnego oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach, o których mowa w pkt 4, na stanowiskach określonych w

drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa i ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego wskazać należy, że wykaz tych stanowisk zawiera powoływane przez ubezpieczonego zarządzenie nr 9 Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 23 grudnia 1994r. w sprawie określenia stanowisk kierownictwa ruchu i dozoru ruchu pod ziemią, w kopalniach siarki i kopalniach węgla brunatnego, na których zatrudnienia uważa się za prace górniczą. W załączniku nr 1 do tego zarządzenia, jak to wskazywał odwołujący się, w wykazie A pkt 1, wymienione zostały jako stanowiska kierownictwa ruchu i dozoru podziemnych zakładów górniczych, na których zatrudnienie uważa się za pracę górniczą, stanowiska kierownictwa ruchu zakładu górniczego – dyrektor przedsiębiorstwa wielozakładowego, kopalni, prezes zarządu **spółki kopalni** – kierownik ruchu zakładu górniczego. Żadne z tych stanowisk nie odpowiada stanowisku członka zarządu **spółki węglowej obejmującej wiele kopalni**.

Z ustaleń Sądu poczynionych w toku niniejszego postępowania wynika, że w spornym okresie ubezpieczony wykonywał obowiązki **członka zarządu spółek węglowych** nie tylko w będąc zatrudnionym na podstawie umów o pracę, ale też umów cywilnoprawnych – kontraktów menadżerskich, w tym wykonywanych w ramach prowadzonej działalności gospodarczej.

Przede wszystkim jednak brak podstaw do zakwalifikowania stanowisk w tym okresie przez odwołującego się piastowanych jako stanowisk **dozoru ruchu oraz kierownictwa ruchu kopalń**. Ubezpieczony bowiem nie był członkiem zarządu spółki kopalni, a spółki kopalń węglowych. Nie był też kierownikiem **ruchu zakładu**.

Jednocześnie zaznaczyć stanowczo należy, że obowiązujące obecnie przepisy ustawy emerytalnej nie zawierają już odpowiednika regulacji zawartej w nieobowiązującym już przepisie art. 36 ust. 3 pkt 2 uznającego **za pracę równorzędną z pracą górniczą zatrudnienie na stanowiskach wymagających kwalifikacji inżyniera lub technika w zakresie górnictwa w administracji kopalń, przedsiębiorstwach oraz w zarządach spółek węglowych, byłych gwarectwach, zrzeczeniach i zjednoczeniach kopalń i przedsiębiorstwach**. Powyższe stanowi efekt ogólnego zaostrzenia regulacji umożliwiających wcześniejsze przejście na emeryturę górniczą i wyeliminowanie z kręgu uprawnionych do takiego świadczenia osoby nie pełniących funkcji dozoru ruchu oraz kierownictwa ruchu **kopalń**, a zajmujących wyższe stanowiska kierownicze, w strukturach obejmujących zespoły kopalni, w tym w zarządach spółek węglowych. Nawet jednak regulacja art. 36 nie uznawała takiej pracy za górniczą, a za równorzędną z pracą górniczą.

Za pracę górniczą w myśl obowiązującego zarówno w dacie wniosku emerytalnego skarżącego jak i obecnie art. 50 c ust. 1 pkt 5 uznawane jest natomiast zatrudnienie **pod ziemią na stanowiskach dozoru ruchu oraz kierownictwa ruchu kopalń**. Takich funkcji ubezpieczony w spornym okresie nie sprawował w odniesieniu do żadnej z kopalni wchodzących w skład spółek węglowych, których był członkiem zarządu (nadzorował zaś i opiniował działania dyrektorów poszczególnych kopalń podległych spółkom węglowym, których był członkiem zarządu). Jego obowiązki w spornych okresach związane były także z działaniem spółki węglowej jako spółki prawa handlowego i nie wszystkie jego obowiązki były związane z ruchem zakładu górniczego.

Reasumując brak podstaw do zakwalifikowania spornych okresów jako okresów pracy górniczej w rozumieniu art. 50 c ustawy emerytalnej i w konsekwencji ubezpieczony nie spełnia warunków dla uzyskania emerytury górniczej w oparciu o przepis art. 50 a ustawy emerytalnej. W obowiązującym na dzień złożenia przez ubezpieczonego wniosku emerytalnego jak i na dzień zamknięcia rozprawy stanie prawnym brak podstaw do traktowania jako pracy górniczej wskazywanych przez ubezpieczonego okresów spornych.

Mając powyższe na uwadze ustalony stan faktyczny sprawy i powołane przepisy Sąd z mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.

SSO Barbara Reszczyńska – Łoboda